

Κυρίες και Κύριοι Καλημέρα σας

Σας ευχαριστούμε όσους ανταποκριθήκατε στο κάλεσμά μας, για να σας παρουσιάσουμε την δική μας άποψη, των Δασικών Συνεταιρισμών, γύρω από τις εξελίξεις για την διαχείριση και εκμετάλλευση των δασών.

Η σημερινή μας συνέντευξη αποτελεί μία κλιμάκωση του αγώνα μας. Ήδη σε διάφορες περιοχές κάνουμε μικροσυγκεντρώσεις, ενημερώνουμε τοπικούς παράγοντες και βουλευτές. Μεγάλες επαρχιακές εφημερίδες και site δημοσιεύουν τα κείμενα και τις δραστηριότητες μας. Το θέμα έφτασε με ερώτηση στη βουλή. **Μην εκπλαγείτε αν μας δείτε κάποια μέρα με τα αλυσοπρίονα και τα μουλάρια στους δρόμους.**

Επιτρέψτε μας να κάνουμε μία γενική τοποθέτηση για τα Δάση.

Η ορθολογική διαχείριση των δασών αποτελεί θεμελιώδη δασοπονική αξίωση και εκφράζει την, βάσει σχεδίου, καθολική οικονομική και τεχνική οργάνωση της δασοπονίας, στο πλαίσιο των αιφροδικών αξιώσεων, ώστε να εκπληρώνονται οι δασοπονικοί (δασοοικονομικοί) σκοποί.

Τα δασικά οικοσυστήματα καταλαμβάνουν το 65% περίπου της χερσαίας επιφάνειας της Ελλάδος (δάση 25%, Δασικές-χορτολιβαδικές εκτάσεις 40%).

Ο πολυλειτουργικός ρόλος των δασών περιλαμβάνει πολλαπλές οικοσυστημικές υπηρεσίες και κοινωνικοοικονομικές λειτουργίες, όπως η διατήρηση και η ενίσχυση της βιοποικιλότητας και των εδαφών, ο μετριασμός της κλιματικής αλλαγής, η παγίδευση και αποθήκευση άνθρακα από την ατμόσφαιρα, η πρόληψη της υποβάθμισης της γης, η παροχή ανανεώσιμων πρώτων υλών που βασίζονται στη φύση και ιατρικών, βρώσιμων και μαγειρικών προϊόντων, καθώς και οικονομικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένου του βιώσιμου οικοτουρισμού, που οδηγούν σε θέσεις εργασίας και οικονομική ανάπτυξη σε αγροτικές και αστικές περιοχές, αντισταθμίζουν την εγκατάλειψη της υπαίθρου, συμβάλλουν στην παροχή καθαρού νερού και αέρα, στην προστασία από τους φυσικούς κινδύνους και προσφέρουν ψυχαγωγικά, υγειονομικά, αισθητικά και πολιτιστικά οφέλη.

Η αφθονία των αγαθών και η ποιότητα των υπηρεσιών εξαρτώνται κύρια από τη σταθερότητα των Οικοσυστημάτων, που είναι συνάρτηση της βιοποικιλότητας καθώς και από τις διεργασίες που επιτελούνται σε αυτά, αλλά και πάνω από όλα από τις διαχειριστικές πρακτικές που εφαρμόζει ο άνθρωπος.

Ας περάσουμε όμως στο σημερινό μας θέμα.

Το σύνολο των Δασών και Δασικών εκτάσεων της χώρας μας ανέρχεται σε **65.130.680** στρέμματα. Τα καθαρά παραγωγικά δάση της χώρας μας έχουν έκταση **33.591.860** στρέμματα. Η διαχειριζόμενη έκταση από την Δασική υπηρεσία ανέρχεται σε **28.343.123** στρέμματα (Δημόσια και μη δημόσια). Από αυτά το 65% είναι δημόσια δάση και το 35% δημοτικά -ιδιωτικά και μοναστηριακά.

Για τα Δημόσια αυτά δάση η δασική Υπηρεσία συνέτασσε πλήρως μέχρι πριν λίγα χρόνια, τις απαραίτητες Διαχειριστικές μελέτες , για την διαχείριση και εκμετάλλευση των δασών. Τίποτα δεν γίνεται στο δάσος αν δεν προβλέπεται από την Διαχειριστική μελέτη. Λέμε μέχρι πριν λίγα χρόνια γιατί αν και συνεχίζονται να συντάσσονται μελέτες, αφού είναι ήδη σε ισχύ **358** μελέτες , κύρια σε Θεσσαλία -Ήπειρο και Μακεδονία-Θράκη, εν τούτοις η Δασική Υπηρεσία, υποστελεχωμένη από επιστημονικό προσωπικό και ουσιαστικά υπό διάλυση, με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων μέχρι σήμερα, αδυνατεί ή εγκαταλείπει σιγά- σιγά αυτό το καθήκον να συντάξει τις απαραίτητες μελέτες.

Το Υπουργείο ανέθεσε το 2024 19 πιλοτικές μελέτες σε ιδιώτες που εκπονήθηκαν και είναι στη διαδικασία για ανάθεση άλλων 135 μελετών σε 43 δασικές υπηρεσίες. 47 Δασικές μελέτες στην Ήπειρο -Δυτική Μακεδονία , 42 στη Θεσσαλία- Στερεά Ελλάδα, 27 στην Πελοπόννησο- Δυτική Ελλάδα και 19 Στη Μακεδονία- Θράκη.

Καμία στην Κρήτη και τα Νησιά.

Άρα είναι ψευδές αυτό που λένε υπεύθυνοι και ανεύθυνοι, ότι τα δάση μας δεν έχουν διαχειριστικές μελέτες και είναι αδιαχείριστα. Οι κυβερνήσεις ήταν που δεν έπαιρναν μέτρα στελέχωσης των δασικών Υπηρεσιών για την σύνταξη όλων των μελετών.

Με βάση τις Διαχειριστικές μελέτες που έχουν διάρκεια μία δεκαετία οι Δασικές Υπηρεσίες προβαίνουν στην εκμετάλλευση των δασών.

Μέχρι σήμερα, η εκμετάλλευση (και όχι η διαχείριση) των υπό διαχείριση δασών της χώρας προβλέπεται από τις διατάξεις του Ν.Δ. 86/69 και του από 19-11-1928 Π.Δ. του Π.Δ. 126/86 και του τελευταίου ν. 4423/2016 για τους ΔΑΣΕ.

Τα δημόσια δάση εκμεταλλεύονται:

1 Με αυτεπιστασία από τις κατά τόπους Δασικές Υπηρεσίες, σύμφωνα με το άρθρο 137 του Ν.Δ. 86/69. Με τον τρόπο αυτό, το Δημόσιο αναθέτει σε δασικούς συνεταιρισμούς κατ' αποκοπή την παραγωγή των δασικών προϊόντων και εν συνεχεία αφού τους πληρώνει με το κυβικό , διαθέτει τα προϊόντα για ατομικές ανάγκες.

2. Με παραχώρηση της εκμετάλλευσης στους Δασικούς Συνεταιρισμούς, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 126/86 και του Νόμου 4423/2016, που παραχωρούνται **μόνο σε Δασικούς Συνεταιρισμούς Εργασίας** (ΔΑ.Σ.Ε.), οι οποίοι με πιστοποιημένα μέλη και με ταυτότητα δασεργάτη (εφόσον πληρούν τις σχετικές προϋποθέσεις που τάσσονται από ειδικές διατάξεις του νόμου) δραστηριοποιούνται στις δασικές εργασίες (υλοτομίες, συγκομιδής δασικών προϊόντων, ρητινοσυλλογής κλαδεύσεις, αραιώσεις, καθαρισμοί δασών κ.α.) και στη διακίνηση, εμπορία, επεξεργασία και μεταποίηση δασικών προϊόντων

Με τον τρόπο αυτό οι δασικοί Συνεταιρισμοί παράγουν και διαθέτουν τα προϊόντα μόνοι τους, καταβάλλοντας ποσοστά επί των τιμών πώλησης των δασικών προϊόντων υπέρ του Πράσινου ταμείου και των Δήμων

3. Με μίσθωση του λήμματος απ' ευθείας στους Δασικούς συνεταιρισμούς, σύμφωνα με το άρθρο 134 του Ν.Δ. 86/69 .

Η εγχώρια παραγωγή ξυλικών προϊόντων (κωνοφόρων και πλατύφυλλων) από το 1988 έως το 2023 ανήλθε κατά μέσο όρο περίπου σε **1.974.000** κ.μ. ετησίως, κατανεμημένα κατά 28% σχεδόν σε τεχνική ξυλεία και 72% σε καυσόξυλα εμπορίου και ατομικών αναγκών. Στα παραπάνω περιλαμβάνονται και τα μη Δημόσια Δάση. (Πηγή: Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, 2010 – Απολογισμός δραστηριοτήτων Δασικών Υπηρεσιών Έτους 2008). Περίπου η ίδια παραγωγή υπάρχει και σήμερα.

Η τεχνική ξυλεία και το βιομηχανικό ξύλο αποτελούν την πρώτη ύλη για τη βιομηχανία παραγωγής μεταποιημένων προϊόντων ξύλου όπως, πριστή ξυλεία οικοδομών, μοριοσανίδες, νοβοπάν, MDF, έπιπλα, κουφώματα, παρκέτα, κορνίζες κ.λπ..

Στις δασικές εργασίες απασχολούμαστε οι Δασικοί Συνεταιρισμοί. Συνολικά υπάρχουν **304** ΔΑΣΕ καταχωρημένοι στο Μητρώο Δασικών Συνεταιρισμών, με **8.803** Μέλη πιστοποιημένους δασεργάτες και με ταυτότητα. 946 πιστοποιημένοι δασεργάτες δεν ανήκουν σε συνεταιρισμό.

Η κατανομή των ΔΑΣΕ ανά την χώρα έχουν όπως παρακάτω (πηγή Γκουντούφας Ε. κ.α. (Ιούνιος 2024) Τα δάση της Ελλάδας και η Διαχείρισή τους. Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας) :

Μακεδονία- Θράκη 158 ΔΑΣΕ 4.866 Δασεργάτες
Ήπειρος-Δυτική Μακεδονία 73 ΔΑΣΕ 1.792 Δασεργάτες
Θεσσαλία-Στερεά Ελλάδα-Εύβοια 67 ΔΑΣΕ 1.893 Δασεργάτες
Πελοπόννησος- Δυτική Ελλάδα 4 ΔΑΣΕ 115 Δασεργάτες
Αττική 2 ΔΑΣΕ 137 Δασεργάτες

Από τα 33.591.860 στρέμματα των παραγωγικών δασών τα 27.457.200 στρέμματα καλύπτονται σχεδόν πλήρως από τους εν ενεργεία υπάρχοντες ΔΑΣΕ. Μερικώς καλύπτονται τα δάση της Πελοποννήσου 3.980.380 στρέμματα. Ενώ δεν υπάρχουν ΔΑΣΕ στην Κρήτη και τα Νησιά , όπου αφενός είναι ελάχιστα τα παραγωγικά δάση, αφετέρου έχουν βγει εκτός σχεδιασμού σύνταξης Διαχειριστικών μελετών από το Υπουργείο.

Πως δουλεύουμε και πώς παράγουμε τα δασικά προϊόντα?

Οι δασεργάτες στην συντριπτική μας πλειοψηφία είμαστε από τα παραδασόβια και παραμεθόρια χωριά και συμβάλλουμε με την εργασία μας τα μέγιστα στην επιβίωσή της υπαίθρου, αν και τα χωριά μας ερημώνουν με ταχείς ρυθμούς.

Έχουμε τα αλυσοπρίονα, τα ζώα μας, τα αγροτικά μας, τα άλλα μηχανήματα (τρακτέρ, συγκομιστικά μηχανήματα). Κάνουμε όλες τις δουλειές που μας αναθέτει η δασική Υπηρεσία. Εφαρμόζουμε στο μεγαλύτερο ποσοστό το μικτό σύστημα αποκομιδής των δασικών προϊόντων από το δάσος, στο δασόδρομο, με τα ζώα μας και ελαφριά δασικά μηχανήματα που ανταποκρίνεται πλήρως στην αειφορική διαχείριση των δασών και θεωρείται ως πρότυπο από όλα τα Πανεπιστήμια της Ευρώπης.

Ξέρουμε και πολύ καλά μάλιστα με την καθοδήγηση της αποδεκατισμένης και σχεδόν διαλυμένης Δασικής Υπηρεσίας, να διαχειριζόμαστε αειφορικά τα δάση μας, γιατί εμείς είμαστε που μέσα στο λιοπύρι και την παγωνιά, στα ισιάδια και τους γκρεμούς, στις ράχες και στα ρέματα ,στις πιο αντίξοες συνθήκες εργασίας, παράγουμε με τα χέρια μας τον πλούτο που μας δίνει το δάσος.

Με αυτή την διαδικασία παράγουμε τα δασικά προϊόντα εδώ και δεκάδες χρόνια και νομίζουμε όπως φάνηκε και από τα στοιχεία που σας παραθέσαμε, κάνουμε την δουλειά μας ικανοποιητικά. Δεν είμαστε Άγιοι και εμείς άμοιροι των προβλημάτων, αλλά ωχριούμε μπροστά στα διαβολικά σχέδια ξεπουλήματος των δασών στα επιχειρηματικά συμφέροντα.

Θέλουμε πολλοί από εμάς και ψάχνουμε δουλειά σε όλη την Ελλάδα, αλλά δεν μας προτιμούν τις περισσότερες φορές.

Το ερώτημα είναι γιατί δεν μας καλεί η κυβέρνηση να δείξουμε ενδιαφέρον για όλες τις εργασίες στα δάση μας, σε όλη την χώρα. Η απάντηση βέβαια είναι εύκολη για μας γιατί προτιμούν τους εργολάβους και τις μεγάλες εταιρίες. Μπαίνει βέβαια μπροστά το ΤΑΙΠΕΔ (αφού τα δάση έχουν υποθηκευτεί στο υπερταμείο των δανειστών σαν ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου) και με fust trac διαδικασίες μοιράζει αφειδώς χρήμα με προσκλήσεις ή απευθείας αναθέσεις εκατομμυρίων ευρώ, έχοντας βέβαια και την ποινική ασυλία για τις πράξεις τους που ψηφίστηκε στη Βουλή από την Κυβέρνηση, όπως εξάλλου παλιότερα με προηγούμενη κυβέρνηση και για τους τραπεζίτες.

Είχε προβλήματα ο μέχρι σήμερα τρόπος διαχείρισης?

Και βέβαια είχε, με πρώτο και κυρίαρχο την αδυναμία λόγω έλλειψης προσωπικού και πιστώσεων των Δασαρχείων να συντάξουν έγκαιρα τις διαχειριστικές μελέτες, να διανοίξουν και να συντηρήσουν τους δασικούς δρόμους, να φυλάξουν αποτελεσματικά τα δάση, να πραγματοποιήσουν άλλα απαραίτητα έργα, όπως αντιπλημμυρικής προστασίας, προστασίας βιοποικιλότητας, δασικής αναψυχής, αποτελεσματικής αντιπυρικής προστασίας.

Έχουν να κάνουν με την αδιαφορία του κράτους, για τα προβλήματα των δασεργατών, αφού για πάνω από 15 χρόνια δεν έχει δοθεί καμία επιδότηση για αγορά αλυσοπριόνων, ζών φόρτου και σύρσης, μέσων προστασίας, καυσίμων κίνησης και εργασίας, άλλων μηχανημάτων (τρακτέρ) για την μετατόπιση και διαμόρφωση των δασικών προϊόντων.

Απλώς να θυμίσουμε ότι εμείς για να πάμε στη δουλειά μας στα δάση, καθημερινά γεμίζουμε με καύσιμα τα οχήματα μεταφοράς, τα τρακτέρ, τα αλυσοπρίονα, ταΐζουμε όλο τον χρόνο τα ζώα μας. Δεν πάμε κατά διαστήματα για να δούμε πως πάει η σοδεία μας. Είμαστε τακτικά εκεί στο χώρο δουλειάς.

Δεν μας επιδοτούν για εξοπλισμό για την εργασία μας γιατί τα πάντα κινούνται από την λογική Κόστους –Οφέλους. Και εμάς τους δασεργάτες μας θεωρούν απλώς κόστος.

Έχουν να κάνουν τα προβλήματα στην διαχείριση και καλλιέργεια των δασών, με τον σχεδόν μηδενισμό εδώ και είκοσι χρόνια, των πιστώσεων από το Κράτος, για καλλιέργεια των δασών, που ήταν απαραίτητες τόσο για την ποιοτική και οικολογική βελτίωση τους, αλλά και για την αντιπυρική προστασία τους.

Και τώρα τις εργασίες που γινόνταν επί πολλά χρόνια στα δάση με την καλλιέργεια από τους δασεργάτες, προσπαθούν να μας τις εμφανίσουν ως την μεγάλη μεταρρύθμιση, αφού τώρα θα γίνονται από τις εταιρίες.

Η Κυβέρνηση προσπαθεί στο όνομα της κλιματικής αλλαγής να μας πείσει, ότι όσα προβλέπει ο νόμος είναι απαραίτητα για την προστασία των δασών και κύρια από τις πυρκαγιές.

Γιατί τώρα επιχειρείται αυτό το ξεπούλημα των δασών ?

Από το 1975 , όταν η γη άρχισε να αποκτάει μεγάλη αξία για μπιζνες (Βέβαια να πούμε ότι πάντα η γη μπορεί να μην είχε μεγάλη ανταλλακτική αξία, αλλά είχε μεγάλη αξία χρήσης και είναι αυτή που τροφοδότησε και εξασφάλισε την επιβίωση γενιών και γενιών από την πρώτη εμφάνιση του ανθρώπου έως σήμερα), είχαμε σωρεία κυβερνητικών «πρωτοβουλιών» αλλαγής χαρακτήρα, προορισμού, ιδιοκτησίας, αλλά πολλές φορές έβγαιναν αντισυνταγματικές ή δημιουργούσαν «εμπόδια» στην «ελευθερία» της επιχειρηματικής δραστηριότητας, των συμφερόντων και των επιλογών των επιχειρηματικών ομίλων.

Η προώθηση ορισμένων αναδιарθρώσεων που προωθούν την είσοδο κεφαλαίων και ιδιωτών στα δάση, προϋποθέτει την αλλαγή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος (από δημόσια σε ιδιωτική), ενός σημαντικού μέρους γης με την απλοποίηση της νομοθεσίας προς όφελος της ατομικής ιδιοκτησίας.

Με το Νόμο επιδιώκεται το ξεπέρασμα με την παραχώρηση της χρήσης τους, «εμποδίων» στις επενδύσεις μέχρι σήμερα, λόγω της κρατικής ιδιοκτησίας των δασών. Προωθούνται οι κατευθύνσεις της Ε.Ε. για εμπορευματοποίηση των πάντων. Ο Νόμος είναι μια ποιοτική αλλαγή στην εμπορευματοποίηση των δασικών οικοσυστημάτων, του δημόσιου πλούτου.

Στο όνομα της «βιώσιμης ανάπτυξης», και της προστασίας των δασών, έρχεται να άρει τα όποια «εμπόδια» υπήρχαν στη δράση των βιομηχανιών και μεγάλων εταιριών που θέλει να χρησιμοποιήσει τα δημόσια και ιδιωτικά δασικά οικοσυστήματα, τη δημόσια δασική περιουσία ως κερδοφόρα διέξοδο στα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια.

Γιατί τώρα τα μεγάλα συμφέροντα βρίσκουν ευνοϊκές συνθήκες για να επενδύσουν στη γη και τα δάση μας, με το αζημίωτο βέβαια. Γιατί τώρα έφτασε η ώρα με τη συνολική εκχώρηση της διαχείρισης των δασών σε επιχειρηματικούς ομίλους να εξασφαλίσουν τζάμπα γη και πρώτη ύλη (ξύλο, βιομάζα για πέλετ κ.λπ.), να δημιουργήσουν εγκαταστάσεις ενεργειακής αξιοποίησης της βιομάζας, πάρκα ανεμογεννητριών και φωτοβολταϊκών, υλοποιώντας τα αδηφάγα εκμεταλλευτικά κερδοφόρα σχέδιά τους.

Η πολιτική γης των έως σήμερα Κυβερνήσεων καθορίζεται από την αντίληψη της χρήσης γης ως εμπορεύματος, επομένως και η ιδιοκτησία γης υπόκειται στους νόμους της καπιταλιστικής αγοράς. Διευκολύνει την εμπορευματοποίηση και εκείνου του μέρους της γης που ανήκει άμεσα στο δημόσιο (π.χ. δάση, δασικές εκτάσεις).

Είναι εναρμονισμένη με τη γενικότερη πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, της ενίσχυσης της κερδοφορίας του κεφαλαίου στο πλαίσιο της ΕΕ.

Αρχίζει να γίνεται ξεκάθαρο σε μας ότι από την στιγμή που οι βιομήχανοι, τραπεζίτες και χρηματιστές, αποφάσισαν να βάλουν στο χέρι το φυσικό περιβάλλον, διαπίστωσαν ότι δεν χρειάζονται πλέον άλλο ούτε την στελεχωμένη και με πόρους Δασική Υπηρεσία, και τις μεθόδους αειφορικής διαχείρισης που εφαρμόζε επί δεκάδες χρόνια, αλλά ούτε και εμάς τους Συνεταιρισμένους Δασεργάτες, που εργαζόμαστε στις πιο δύσκολες συνθήκες για ένα αξιοπρεπές μεροκάματο.

Ήδη την δεκαετία του 1990 η Πολυεθνική και πανίσχυρη τότε ξυλοβιομηχανία ΣΕΛΜΑΝ , έκανε πρόταση στην Κυβέρνηση να αναλάβει την σύνταξη όλων των διαχειριστικών μελετών των δασών της Χώρας και να της δώσουν όλη την δασική παραγωγή.!!! Τόση μεγάλη φιλευσπλαχνία.

Η Κυβέρνηση επικαλείται ότι με αυτόν τον τρόπο φέρνει μία εμβληματική μεταρρύθμιση που εξασφαλίζει την διαχείριση των δασών μας. Για να εξασφαλιστεί μάλιστα η κερδοφορία των εταιριών αυτών προετοιμάζει ζεστό χρήμα (200 εκατομμύρια ευρώ σε πρώτη φάση) , για να επιδοτηθούν.

Η κυβέρνηση, αφού έχει εγκαταλείψει τα δάση ως δημόσιο αγαθό, τώρα τα εκχωρεί σε ιδιωτικά συμφέροντα. Η Δασική Υπηρεσία υπολειπουργεί, ενώ η διαχείριση των δασών μετατρέπεται σε ανεξέλεγκτη εκμετάλλευση της βιομάζας. Αντί για πολιτικές προστασίας, προωθείται η εμπορευματοποίηση των δασών, θέτοντας σε άμεσο κίνδυνο τη φυσική κληρονομιά της χώρας.

Αλήθεια (σχήμα λόγου) και εμείς ιδιώτες είμαστε, δεν είμαστε υπάλληλοι. Γιατί τότε θέλει να μας πετάξει έξω από τα δάση η Κυβέρνηση? Μα είναι απλό, εμείς είμαστε το μικρό ψάρι και πρέπει να ευνοηθούν οι μεγαλοκαραχάριες για να μας καταβροχθίσουν. Είναι οι μεγάλες βιομηχανίες που επέβαλλαν την ψήφιση του νόμου. Τρεις –τέσσερες είναι όλες κι όλες στην Ελλάδα. Βέβαια δεν μπορούν να απαγορεύσουν την ελεύθερη κίνηση κεφαλαίων που επιβάλλει η Ε.Ε., για αυτό φρόντισαν με τον Νόμο να επιτρέψουν την συμμετοχή στην διαχείριση και εκμετάλλευση των δασών, όλων των ξένων εταιριών, εκτός Ρώσους υπηκόους ή από φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν έδρα την Ρωσία.!!!!

Πως επιδιώκει τα παραπάνω ο νέος Νόμος?

«Θα χάσουμε τα δάση μας αν δεν τα διαχειριστούμε με έναν τελείως διαφορετικό τρόπο απ' ό,τι κάναμε μέχρι τώρα». «Απαιτούνται χρηματικοί πόροι και συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα και των αγορών για τον καθαρισμό των δασών». (δήλωσε **ο Υπουργός Περιβάλλοντος**)

«Όσο τα δάση εγκαταλείπονται και δεν είναι παραγωγικά και είμαστε φοβικοί να ξανακάνουμε τα δάση μας παραγωγικά, τόσο περισσότερες δυσκολίες θα έχουμε στη διαχείρισή τους. Πρέπει να βρούμε τρόπο να ξανακάνουμε τα δάση πιο παραγωγικά, έτσι

ώστε αυτό που λέμε καθαρισμός των δασών να γίνεται μέσα από οικονομικά βιώσιμες δραστηριότητες. Είναι μύθος να πιστεύουμε ότι μπορούμε να καθαρίσουμε όλα τα ελληνικά δάση» δήλωσε ο **Πρωθυπουργός**.

«Τι συνεπάγεται η καταφανής πλέον αδυναμία του ελληνικού κράτους να προστατεύσει τα δάση της χώρας; Απέτυχε το ελληνικό κράτος στην δασοπονία, δασική αστυνόμευση και δασοφυλάκηση; Και αν ναι, τι πρέπει να γίνει; Μήπως πρέπει να ανατεθούν σε ιδιώτες τα ελληνικά δάση; Μήπως πρέπει πλέον τα περισσότερα δάση να εκμισθώνονται κατά μεγάλες εκτάσεις σε σοβαρούς ιδιώτες, προκειμένου οι τελευταίοι να εκμεταλλεύονται αποτελεσματικά την φυτική ύλη, καθαρίζοντας το περιβάλλον και φυλάσσοντας την φύση, υπό την ψιλή επίβλεψη και συμβουλή της δασικής υπηρεσίας; Αυτά αναρωτήθηκε επώνυμος αρθρογράφος στα μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.» Τα γνωστά παπαγαλάκια!!!!

Με πρόσχημα λοιπόν να σώσουμε τα δάση μας, ψήφισαν τον ν.5106/2024, όπου προβλέπει την διαδικασία δημιουργίας Υβριδικών Συνεργατικών Σχημάτων, στα οποία συμμετέχουν κατά 50% νόμιμα λειτουργούντες ΔΑΣΕ και κατά 50% εταιρίες. Οι εταιρίες για να συμμετέχουν στα υβριδικά σχήματα, πρέπει να έχουν ως κύριο αντικείμενο δραστηριότητες με μεταποίηση ξυλείας και προϊόντων αυτής. Να έχουν συσταθεί τα τελευταία 5 χρόνια πριν την δημοσίευση της πρόσκλησης και να έχουν κύκλο εργασιών τα τελευταία τρία χρόνια 5.000.000 ευρώ και ο ειδικός κύκλος εργασιών που αφορά μεταποίηση δασικών προϊόντων να είναι πάνω από 3.000.000 ευρώ.

Επί πλέον μπορούν να συμμετέχουν στα υβριδικά σχήματα νομικά πρόσωπα με οικονομικές δραστηριότητες την αξιοποίηση της βιομάζας (παραγωγή θερμικής, ηλεκτρικής ενέργειας κ.α.). Ολοζώντανο μπροστά μας το **Λόμπι της καύσης της βιομάζας** για παραγωγή ενέργειας.

Γιατί αν οι βιομηχανίες θέλουν προϊόντα ξύλου (τεχνική ξυλεία, καυσόξυλα, ξύλο θρυμματισμού), παράγουμε από τα δάση μπόλικα που αρκετές φορές μένουν απούλητα και εκβιαζόμαστε από τους εμπόρους, ας έρθουν να τα πάρουν στις δημοπρασίες.

Εμείς έχουμε το παράδειγμα που παράγουμε κολώνες ΔΕΗ, σε ορισμένες περιοχές (Γρεβενά Κοζάνη, Δράμα κ.α.), που με σύμβαση τις έπαιρνε η ΔΕΗ, αλλά τώρα έχει εξαγγείλει προμήθεια από εταιρία που παράγει τσιμεντοκολώνες, οι οποίες έχουν πολλαπλάσιο οικονομικό και περιβαλλοντικό κόστος σε σχέση με τους ξύλινους, με αποτέλεσμα να έχουν παραχθεί ξύλινοι στύλοι και να μένουν αδιάθετοι, προφανώς εξυπηρετώντας άλλα συμφέροντα.

Θεωρητικά βέβαια μπορούν αυτόνομα να εκδηλώσουν ενδιαφέρον και μεμονωμένα ΔΑΣΕ, αλλά ακούστε τι απαιτείται πέραν των άλλων. Εγγυητική επιστολή 4% συμμετοχής και αν κατακυρωθεί ο διαγωνισμός σε αυτούς εγγυητική επιστολή καλής εκτέλεσης 10%. Το παράδοξο θα πει κάποιος που είναι? Μα ένα δάσος που θα έχει χιλιάδες κ.μ. ξυλείας απαιτεί εγγυητική καλής εκτέλεσης πάνω από 100.000 ευρώ και αν ο διαγωνισμός όπως προβλέπεται θα αφορά ένα δάσος για μία δεκαετία που θα έχει δεκάδες χιλιάδες κ.μ. ξυλείας τότε απαιτούνται τεράστια ποσά.

Ο σχεδιασμός της Κυβέρνησης είναι καθαρά για να βάλει τις μεγάλες Ντόπιες και Ξένες Εταιρίες στη διαχείριση και εκμετάλλευση των δασών. Και επειδή χωρίς εμάς τους δασεργάτες, προς το παρόν τουλάχιστον, δεν μπορούν να εκμεταλλευτούν τα δάση, προσπαθούν να μας δελεάσουν, για να γίνουμε δούλοι στις μεγάλες επιχειρήσεις, ξεπουλώντας τα δάση.

Ξέρουμε ότι το κράτος που υπηρετεί τις μεγάλες επιχειρήσεις κάποια στιγμή θα προσπαθήσει να μας πετάξει και εμάς έξω από τα δάση για να χρησιμοποιεί εξαθλιωμένους και φτηνούς Έλληνες και μετανάστες χωρίς πλήρη δικαιώματα.

Δεν φτάνει που και εμείς όπως όλος ο Λαός στενάζουμε με την ακρίβεια, τις λειψές υπηρεσίες υγείας, πρόνοιας και παιδείας, θέλουν να μας κάνουν δούλους στις μεγάλες επιχειρήσεις, ξεπουλώντας τα δάση.

Δεν μας χρειάζονται γιατί προτεραιότητά τους είναι η ληστρική εκμετάλλευση των δασών για την φύτευση ανεμογεννητριών, φωτοβολταϊκών και πολυτελών ξενοδοχείων και τώρα τελευταία και της αξιοποίησης της βιομάζας. Για αυτόν τον λόγο τους δίνουν και μπόλικο χρήμα για επιδότηση.

Παράλληλα δεν θέλουν και μία ισχυρή σε μέσα και προσωπικό Δασική Υπηρεσία. Την θέλουν επιτελική μικρή και ευέλικτη που θα λέει από μακριά το yes man, στα κάθε είδους επιχειρηματικά συμφέροντα και θα "διαχειρίζεται" τα δασικά οικοσυστήματα, όχι στο πεδίο που θέλει μάτωμα, περπάτημα, ξενύχτια, ανησυχία παρατήρηση και προβληματισμό για το οικολογικό γίνεσθαι, αλλά μέσα από την εικονική πραγματικότητα των εικόνων και την ψευδόμορφη εκτύπωση πολυτελών χαρτών. Σε καμιά περίπτωση τα παραπάνω δεν σημαίνουν εξορκισμό των τεχνολογικών δυνατοτήτων και εξελίξεων αλλά αντίθετα υπογραμμίζουν την ανάγκη να δένονται οι επιστημονικές έρευνες και ανακαλύψεις με την δασική πράξη στο πεδίο εκεί που σμιλεύεται το χώμα, βασική ζωογόνα δύναμη της ανάπτυξης των δασών.

Βέβαια σαν «καλοί νυκοκυραίοι» έχουν προβλέψει και για αυτό. Την πιστοποίηση των δασικών προϊόντων θα την κάνουν ιδιώτες!!!!

Εύλογο είναι το ερώτημα και τι πρέπει να γίνει?

Πριν ακόμα ψηφιστεί ο Νόμος 5106/2024 είχαμε δηλώσει, ότι η συντριπτική πλειοψηφία των ΔΑΣΕ της Χώρας διαφωνούμε κάθετα με την ίδρυση των Υβριδικών Συνεργατικών Σχημάτων και λέμε ότι το όλο εγχείρημα είναι προς τη λάθος κατεύθυνση για τα δάση και για μας τους δασεργάτες, με απώτερο σκοπό να αναλάβουν Ξένες και Ντόπιες μεγάλες Ιδιωτικές Εταιρίες την εκμετάλλευση των δασών πράγμα που για μας θα τα οδηγήσει στην καταστροφή τους.

Και σήμερα συνεχίζουμε να είμαστε κάθετα αντίθετοι στην εφαρμογή του Νόμου και η συντριπτική πλειοψηφία των ΔΑΣΕ δεν θα συμμετέχουμε σε κανένα Υβριδικό Σχήμα, αλλά θα είμαστε απέναντι στο ξεπούλημα των δασών στις μεγάλες Ντόπιες και Ξένες εταιρίες.

Εμείς θεωρούμε ότι η προστασία, η οικολογική ανόρθωση και διαχείριση των δασών πρέπει να εντάσσονται σε ένα ενιαίο δημόσιο φορέα διαχείρισης και προστασίας της δασικής περιουσίας, που θα έχει στο επίκεντρο και θα υπηρετεί τις πολλαπλές κοινωνικές, οικονομικές περιβαλλοντικές ανάγκες της Κοινωνίας και όχι των λίγων εταιριών.

Όπως αναφέραμε και παραπάνω εδώ και εκατό χρόνια τα δάση τα διαχειρίζεται η δασική Υπηρεσία και παραχωρεί την εκμετάλλευση στους Δασικούς Συνεταιρισμούς. Η κρίση του 2010 οδήγησε αρκετούς νέους να επιστρέψουν στα χωριά τους και να βρουν καταφύγιο στην δασική εργασία. Το δασεργατικό επάγγελμα δεν είναι εύκολο ούτε αντέχουν όλοι στις συνθήκες στο βουνό.

Απέδειξαν οι Δασεργάτες, όλα αυτά τα χρόνια ότι μπορούν να ανταπεξέλθουν στο καθήκον αυτό, αρκεί να τους συμπαραστέκεται η πολιτεία. Εμείς δουλεύουμε για να ζούμε αξιοπρεπώς από τα δάση, δεν ζούμε για να δουλεύουμε ως είλωτες στα δάση.

Αναλύσαμε παραπάνω ότι μέχρι σήμερα εδώ και είκοσι χρόνια δεν είδαμε καμία βοήθεια και ενίσχυση. Αντίθετα συναντάμε απέναντί μας Κυβερνήσεις που μας δεσμεύουν καυσόξυλα για ατομικές ανάγκες των κατοίκων των ορεινών χωριών και πολύ σωστά, αλλά οι τιμές που μας πληρώνουν είναι χαμηλές και πολλές φορές με καθυστέρηση αρκετών μηνών.

Εμείς το λέμε και θα αγωνιστούμε να μην επιτρέψουμε το ξεπούλημα των δασών στις μεγάλες εταιρίες, ούτε να μας διώξουν από τα ορεινά και παραμεθόρια χωριά μας.

Το γνωρίζουμε πολύ καλά, ότι ένα διαχειριζόμενο δάσος, πέρα από την παραγωγή δασικών προϊόντων, ανανεώνεται και αναζωογονείται βιολογικά και οικολογικά και παράλληλα περιορίζεται ο κίνδυνος της πυρκαγιάς. Εξάλλου, όσο υπάρχουν δασεργάτες στα δάση, κτηνοτρόφοι να βόσκουν ζώα στα βουνά, κάτοικοι στα παραδασόβια χωριά, είναι οι καλύτεροι προστάτες των δασών. Και αποδείξαμε σε πολλές περιπτώσεις, στην Εύβοια, στον Όλυμπο, στη Δαδιά και αλλού, ότι και μπορούμε και θέλουμε να προστατεύσουμε αποτελεσματικά τα δάση μας από τις πυρκαγιές και όχι μόνο.

Και βέβαια γνωρίζουμε ότι υπάρχουν δάση κύρια στη Νότια Ελλάδα που δεν είναι πλήρως παραγωγικά, αλλά και δεν υπάρχουν διαχειριστικές μελέτες, που είναι ευθύνη της Πολιτείας και όχι δική μας.

Τα δάση αυτά αν ενταχθούν σε διαχείριση και προβλέπεται πέρα από τα δασικά προϊόντα και η στρεμματική ενίσχυση για καθαρισμούς και βελτίωσή τους, όπως γινόταν ευρέως μέχρι και τέλος της δεκαετίας του 1990, και στη συνέχεια σταμάτησαν, θα διαχειριστούν εξίσου ικανοποιητικά.

Για τα δάση αυτά να βγει πρόσκληση με το 126/86 να εκδηλώσουν ενδιαφέρον οι Δασικοί Συνεταιρισμοί που υπάρχουν. Αν προχωρήσετε αυτή τη διαδικασία τότε θα πραγματοποιήσουν τις εργασίες οι Δασικοί Συνεταιρισμοί και αφού θα υπάρχει αντικείμενο εργασιών, θα είναι και ένα κίνητρο για να δημιουργηθούν και σε αυτές τις περιοχές νέοι ΔΑΣΕ από τον Τοπικό Πληθυσμό, αφού βέβαια φροντίσει και η Πολιτεία για αυτό.

Έτσι θα συμβάλλουμε στην συγκράτηση πληθυσμού στα παραδασόβια και ορεινά χωριά μας εξασφαλίζοντας ένα εισόδημα.

Και στο ερώτημα πως θα γίνει η διαχείριση όλων των δασών της Χώρας μας απαντάμε:

- 1) Να σταματήσει η οποιαδήποτε εφαρμογή του Νόμου 5106/2024, που παραδίνει τα δάση και τον φυσικό πλούτο σε μία χούφτα επιχειρηματίες και να καταργηθεί.
- 2) Ισχυρή και δημόσια δασική υπηρεσία με προσωπικό και μέσα που να είναι ικανή να μελετάει να προγραμματίζει και να διαχειρίζεται τα δασικά οικοσυστήματα.
- 3) Σύνταξη των Διαχειριστικών Μελετών για όλα τα δάση μας, έγκαιρα και έγκυρα.
- 4) Πρόβλεψη των ανάλογων πιστώσεων, καλλιέργειας και καθαρισμού των δασών για όλη τη Χώρα.
- 5) Εκπόνηση άμεσα σταθερού ετήσιου προγράμματος ενίσχυσης των δασεργατών, για εξοπλισμό εργασίας, για ζώα, για προμήθεια μηχανημάτων και για καύσιμα.
- 6) Αν προκύψουν έσοδα από τους Ρύπους όπως ακούγεται να πάνε στους Δασικούς Συνεταιρισμούς.
- 7) Εφαρμόστε τις διαδικασίες του Π.Δ. 126/86 και καλέστε τους ΔΑΣΕ όλης της Χώρας να εκδηλώσουν ενδιαφέρον.
- 8) Να γίνονται αποκλειστικά από τους Δασικούς Συνεταιρισμούς, κατόπιν ανάθεσης από το κράτος οι εργασίες που έχουν να κάνουν με καλλιέργεια των δασών, την αποκατάσταση μετά από πυρκαγιά όπως κοπή καμένων, κατασκευή κορμοπλεγμάτων και κλαδοπλεγμάτων, τις αντιπυρικές ζώνες, αφού έτσι και αλλιώς τις περισσότερες φορές

εμάς καλείτε να τις εκτελέσουμε, αφού βέβαια τις αναθέτετε απευθείας ή με δημοπρασία σε εργολάβους.

- 9) Να παρθούν άμεσα μέτρα για την διάθεση των ξύλινων στύλων στη ΔΕΗ που παράγουν οι δασικοί συνεταιρισμοί σε πολλές περιοχές, όπως Γρεβενά ,Γιάννενα , Δράμα και αλλού.
- 10) Δεν δεχόμαστε καμία συζήτηση για αύξηση του ορίου ηλικίας , σε ένα επάγγελμα επικίνδυνο και ανθυγιεινό, ενώ παράλληλα απαιτούμε μόνιμη διευθέτηση των ενσήμων της τελευταίας πενταετίας, επειδή το επάγγελμά μας έχει εποχιακές διακυμάνσεις.

Αν προχωρήσουν όλα τα παραπάνω τα δάση μας θα συνεχίσουν να διαχειρίζονται αειφορικά, θα βρουν δουλειά πολύ περισσότεροι δασεργάτες και θα δοθεί έναυσμα να δημιουργηθούν συνεταιρισμοί σχεδόν σε όλη την Ελλάδα.

Σας ευχαριστούμε όλους.

Επιτροπή Αγώνα Δασικών Συνεταιρισμών

Παραγωγή δασών Ελλάδας						
έτος	Κατηγορία Ξυλείας σε κυβικά μέτρα					
	Τεχνικό ξύλο	Καυσόξυλα	Καυσ/λα Ατελώς Συλλεγόμενα	Σύνολο έτους	Ιδιωτικά δάση	Γενικό σύνολο
1988	674000	1.083.000	1.032.000	2.789.000	390000	3.179.000
1989	670000	832000	885000	2.387.000	390000	2.777.000
1990	660000	784000	866000	2.310.000	390000	2.700.000
1991	666000	830000	804000	2.300.000	390000	2.690.000
1992	605000	888000	749000	2.242.000	390000	2.632.000
1993	649000	934000	648000	2.231.000	390000	2.621.000
1994	654000	1.160.000	584000	2.398.000	390000	2.788.000
1995	616000	626000	614000	1.856.000	390000	2.246.000
1996	672000	640000	697000	2.009.000	390000	2.399.000
1997	735000	688000	562000	1.985.000	390000	2.375.000
1998	494000	635000	562000	1.691.000	390000	2.081.000
1999	812000	739000	664000	2.215.000	390000	2.605.000
2000	440000	808000	724000	1.972.000	390000	2.362.000
2001	410000	806000	313000	1.529.000	390000	1.919.000
2002	383000	725000	477000	1.585.000	390000	1.975.000
2003	401000	845000	405000	1.651.000	390000	2.041.000
2004	381000	845000	467000	1.693.000	390000	2.083.000
2005	390000	915000	296000	1.601.000	390000	1.991.000
2006	384000	878000	404000	1.666.000	390000	2.056.000
2007	384000	889000	316000	1.589.000	390000	1.979.000
2008	416000	845000	205000	1.466.000	390000	1.856.000
2009	229828	480627	205000	915.455	390000	1.305.455
2010	270312	468494	205000	943.806	390000	1.333.806
2011	276248	494169	205000	975.416	390000	1.365.416
2012	412530	482363	205000	1.099.894	390000	1.489.894
2013	325089	480792	205000	1.010.881	390000	1.400.881
2014	289130	441492	205000	935.622	390000	1.325.622
2015	377490	527756	205000	1.110.247	390000	1.500.247
2018	326689	452806	205000	984.495	390000	1.374.495
2019	379793	445513	205000	1.030.306	390000	1.420.306
2020	323044	397798	205000	925.842	390000	1.315.842
2021	309217	390667	205000	904.884	390000	1.294.884
2022	372119	372584	205000	949.703	390000	1.339.703
2023	333151	374317	205000	912.468	390000	1.302.468
		Μέσος όρος 1988-2023				1.974.236

Περιοχές με ελάχιστα παραγωγικά δάση			
NΟΜΟΣ	Δάση σε Ha	Δασικές Εκτάσεις σε Ha	Σύνολο Δασοκάλυψης σε Ha
Λέσβου	49168	45629	94797
Χίου	11251	37295	48546
Σάμου	17710	35420	53130
Κυκλάδων	5834	68132	73966
Δωδεκανήσου	64379	50838	115217
Ηρακλείου	10418	55005	65423
Χανίων	19166	63759	82925
Ρεθύμνης	5000	42921	47921
Λασηθίου	10625	37713	48338
Κέρκυρας	4167	9584	13751
Λευκάδας	208	10209	10417
Κεφαλληνίας	11460	50421	61881
Ζακύνθου	6042	15001	21043
	215428	521927	737355

ΧΡΗΣΕΙΣ ΓΗΣ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟ

NΟΜΟΣ	Δάση σε Ha	Δασικές Εκτάσεις σε Ha	Σύνολο Δασοκάλυψης σε Ha	Βοσκότοποι σε Ha
Έβρου	129.452	38.614	168.066	10.812
Ροδόπης	93.179	45.153	138.332	10.660
Ξάνθης	110.307	18.683	128.990	10.540
Καβάλας	83.118	62.041	145.159	12.815
Δράμας	230.433	34.015	264.448	33.655
Σερρών	109.108	60.843	169.951	33.415
Θεσσαλονίκης	46.587	84.798	131.385	26.948
Χαλκιδικής	98.568	103.481	202.049	4.192
Άγιο Όρος	15.927	18.446	34.373	1.198
Κιλκίς	58.811	25.107	83.918	27.360
Πιερίας	46.108	31.037	77.145	8.223
Ημαθίας	52.420	17.265	69.685	13.550
Πέλλας	85.440	49.186	134.626	20.458
Κοζάνης	71.862	65.142	137.004	87.602
Γρεβενών	77.277	55.431	132.708	28.013
Φλώρινας	62.022	6.831	68.853	25.195
Καστοριάς	64.260	14.996	79.256	32.823
Ιωαννίνων	210.733	119.058	329.791	104.840
Θεσπρωτίας	21.399	49.330	70.729	50.015
Άρτας	37.303	46.286	83.589	19.618
Πρέβεζας	16.328	31.436	47.764	16.261

Λάρισας	60.412	134.880	195.292	48.582
Μαγνησίας	46.920	103.014	149.934	8.987
Τρικάλων	136.923	40.682	177.605	56.798
Καρδίτσας	55.318	34.768	90.086	24.596
Κέρκυρας	4.167	9.584	13.751	2.862
Λευκάδας	208	10.209	10.417	5.417
Κεφαλληνίας	11.460	50.421	61.881	9.596
Ζακύνθου	6.042	15.001	21.043	625
Φθιώτιδας	133.336	165.918	299.254	33.713
Ευρυτανίας	116.797	30.113	146.910	36.630
Εύβοιας	113.876	108.585	222.461	28.653
Βοιωτίας	36.442	96.786	133.228	16.131
Φωκίδας	112.168	77.506	189.674	29.998
Αχαΐας	83.876	88.294	172.170	35.797
Ηλείας	62.522	28.078	90.600	10.948
Αιτωλοακαρνανίας	138.952	151.563	290.515	41.515
Αρκαδίας	94.180	150.778	244.958	39.489
Κορινθίας	70.260	55.387	125.647	12.643
Αργολίδας	6.751	91.659	98.410	11.194
Μεσσηνίας	43.920	67.600	111.520	10.579
Λακωνίας	36.529	138.513	175.042	26.620
Αττικής	73.934	90.652	164.586	26.743
Λέσβου	49.168	45.629	94.797	30.147
Χίου	11.251	37.295	48.546	13.385
Σάμου	17.710	35.420	53.130	2.947
Κυκλάδων	5.834	68.132	73.966	47.465
Δωδεκανήσου	64.379	50.838	115.217	69.383
Ηρακλείου	10.418	55.005	65.423	43.503
Χανίων	19.166	63.759	82.925	60.109
Ρεθύμνης	5.000	42.921	47.921	31.462
Λασηθίου	10.625	37.713	48.338	32.510
Σύνολο	3.359.186	3.153.882	6.513.068	1.427.220